

Öğretmenler Neler Yapmalı

– Ali ÖZKANLI · 22 Nisan 2009

Eğitim alanında yapılan en son gelişmelere göre öğretmenler kendilerini sorgulayarak şu sorulara cevap bulmalı diye düşünüyorum. Kendimizi ve yeteneklerimizi tanıyor muyuz? Mesleğimiz yaşam şeklimize dönüştü mü? İşimizi severek yapıyor muyuz? Mesleğimizde kendimizi yeterli görüyor muyuz? Sabırlı ve hoşgörülü müyüz? Planlı çalışıyor muyuz? Çevremizle iyi ilişkiler içinde miyiz? Öğrencilerimizi özellikleriyle tanıyabiliyor muyuz? İşbirliğine açık olup, daha iyi olmak için ne yapıyoruz? Toplumda sevilen biri miyiz? Öğrencilerimizi iyiye, başarıya teşvik ediyor muyuz? Yaptığımız işten dolayı vicdanen rahat mıyız? Öğrencilerimizle gereği gibi ilgilenebiliyor muyuz?

Sevgili meslektaşlarım! Öğrencilerimiz bir gün karşımıza çıkarak bize şöyle demesinler. Sevginizi, bilginizi ve ilginizi bizlere yeteri kadar verebildiniz mi? Öğretmenim! Ne olurdu bize gülseydiniz? Halimizi, hatırımızı sorsaydınız, yanağımızı okşayıp, bizi sevdiğinizi söyleseydiniz, bize kendinizi sevdirep gönlümüzü kazansaydınız, öğüt verseydiniz de kötü insan olarak karşınıza çıkmasaydık. Niçin bunları bizden esirgediniz?

Şefkat dolu kucağınızı açıp, yüzümüze gülüp bizi mutlu etseydiniz. Ne olurdu öğretmenim! Bizimle ilgilenseniz, ismimizle hitap edip, saçlarımızı okşayıp şefkatinizi esirgemeseydiniz.

Öğretmenlik peygamberlik mesleğidir. Bir öğretmenin ödülü yetiştirdiği öğrencileridir. Öğretmenin gönlü sevgi ile dolu, vicdanı huzurlu, mesleğiyle onurludur. Öğretmen insanı eğitir, ona şekil, ilim ve ahlâk verir. Ne mutlu o öğretmenlere ki, pırl pırl bir gelecek kuruyor, tertemiz bir nesil yetiştiriyor, gönülleri olgunlaştırıyor, sevgiyi, saygıyı, doğruluk ve dürüstlüğü öğretiyor ve binlerce öğrencisinden dualar alıyor.

Öğretmenlik temiz, itibarlı ve eskimeyen bir meslektir. Öğretmenlik leke götürmez. Öğretmen iyi eğitim almış, iyi bir kişilik ve karakter sahibi olmalıdır. Öğretmenin elindeki ham madde insandır. Onu en iyi şekilde yetiştirmelidir. Öğretmen bilinçli olursa hayatı anlamlı olur. Dilinde lezzet çoğalır, yüreğinde mutluluk ateşleri yanar ve içi huzurla dolar. İyi ve faydalı işler yapma şansı en çok olanlar öğretmenlerdir. Elindeki hamur insan olduğundan onu çok iyi tanması gerekir.

Konfüçyüs: "Öğretmenler baktığında berrak görmeyi bilirler, dinlediklerinde iyi duymayı becerirler, görünüşleri bakımından sıcak olmayı düşünürler, davranışlarında saygılı olmayı isterler, konuşmalarında doğru olmayı düşünürler, işlerinde ciddi olmayı esas alırlar, kuşkuya düştüklerinde soruları nasıl soracaklarını bilirler, öfkelendiklerinde çıkış yolu ararlar, kazancı gördüklerinde adaleti unutmazlar, kendilerini değil, öğrencilerini düşünürler." diyor.

Öğretmenlik sevgi mesleğidir. Gönlü sevgiyle dolu, öğrencilerini çok seven öğretmeni öğrencileri

unutmazlar. Öğretmen bir sevgi pınarı olarak ömrünün sonuna kadar gürül gürül akmalı, çiçeklerini sulayıp büyütmeli, onları hayata hazırlamalıdır. Öğretmen bilgiden önce sevgi ve hoşgörüyü vermelidir. Sevgi temeli üzerine kurulmayan eğitim gerçek bir eğitim değildir. Öğretmen seven ve sevmesini bilir. Öğretmen belli bir disiplin anlayışı içinde olmalıdır. Öğretmen sadece bir insan yetiştirmiyor, bir gelecek hazırlıyor, sevgiyle kurulan bir dünyada yaşamak ne kadar güzel olur değil mi?

Sevmek, duygulara ortak olmak, sevinçleri paylaşmak, gözyaşlarını bölüşmek, eğitimde önemli izler bırakır. Öğretmen sevgi, hoşgörü ve güzelliği kendisi yaşamadan öğrencisine yaşatmalıdır. Eğitimcilerin bir sevgi haritası olmalı ve bu haritadan yararlanarak yollarına devam etmelidir.